

عنوان مقاله:

حق استفاده وکیل در مرحله تحت نظر در آیین دادرسی کیفری از دیدگان حقوقدانان ایران، فرانسه و حقوق بشر

محل انتشار:

کنفرانس ملی دستاوردهای نوین جهان در تعلیم و تربیت، روانشناسی، حقوق و مطالعات فرهنگی - اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمدرضا جهانی جوانمردی - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامهرمز، ایران

سلامه ابوالحسنی - گروه حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامهرمز، ایران

خلاصه مقاله:

در سال 1335 به موجب ماده تبصره 112 حق همراه داشتن وکیل با محدودیت های به متهم داده شد که در ماده 128 قانون آیین دادرسی دادگاه های عمومی و انقلاب در امور کیفری 1378 تکرار شد. در قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 محدودیت های جدید و بی سابقه ای به وجود آمده است؛ از جمله آن که در تحقیق های مقدماتی برخی از جرایم مهم، فقط وکلای مورد تایید رییس قوه قضاییه حق وکالت و دفاع از متهم را خواهند داشت. حال آن که این دیدگاه مورد انتقاد می باشد و لزوم تغییر رویکرد نظام قانون گذاری و همچنین قوه قضاییه در برخورد با وکلا احساس می شود. بنابراین تفکر قانون گذار در رابطه با حضور وکیل در تحقیق های مقدماتی جرایم و تبیین تحول های مذکور دارای اهمیت می یابد. این تحول ها بیشتر مربوط به مرحله تحت نظر (garde -a- vue) بوده که طی آن شخص مظنون به ارتکاب جرم، در بازداشت ضابطان پلیس قرار می گیرد. در واقع مقررات ناظر به ((مرحله تحت نظر)) از این حیث که احتمال نقض حقوق دفاعی افراد، توسط نهادهای متولی تامین امنیت جامعه در مرحله تحت نظر بیشتر است، تحول های فراوانی را در خصوص حمایت از متهم پیش بینی کرده است. که حق متهم برای داشتن وکیل در مرحله بسیار مهم تحت نظر را در حقوق فرانسه و حقوق بشر، حقوق ایران قانون آیین دادرسی کیفری 1392 بررسی خواهد شد.

کلمات کلیدی:

استفاده از وکیل، مرحله تحت نظر، حقوق ایران، فرانسه و بشر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/823545>

